

Neděle vzkříšení

Mt 27,55 - 28,20

Píseň: - „*Otevřete dokořán*“ (kanc.)

Sk 9,1-9

Jádrem evangelia je proměna. Tak, jak jsme na Velký pátek prožívali vysvobození z otroctví hříchu skrze krev Beránka nevinného, tak dnes na den vzkříšení prožíváme proměnu. Samým jádrem naší víry není jen ukřižování, ale ukřižování a vzkříšení. Jedno bez druhého nedává smysl. Již v novozákonní době si někteří křesťané myslili, že vzkříšení Krista nepotřebují. Ap.Pavel jim musí napsat: *(Korintským 15:16-17)* „*Neboť není-li vzkříšení z mrtvých, nebyl vzkříšen ani Kristus. Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná, ještě jste ve svých hříších.*“ A sám se před řeckými filozofy nezdráhá povědět takovou „blbost“, jako že Bůh vzkřísil svého Syna z mrtvých. Oni se mu začali smát a posměšně říkali: „poslechneme si tě jindy“. Apoštol Pavel věděl, že, že se vzkříšení z mrtvých absurdní nauka uprostřed racionálně uvažujícího světa. A přece s ní jde na světlo hned při prvním kázání v řeckém areopágu. Proč? Protože to byla pravda. Kristus z mrtvých skutečně vstal. Kdyby si s tím apoštol Pavel nebyl jist, neřekl by to hned při prvním kázání. Věděl, že se oni na tom urazí. Ale on to řekl! Proč? Protože to byla pravda. Protože se on sám se vzkříšeným setkal.

Bylo to cestou do Damašku. Kdy horlil proti křesťanským vyznavačům. Kdy je chtěl vymýtit z povrchu země. Bylo to pro něj nepřijatelné učení. Nesmyslné a nelogické. Cestou do Damašku kam šel s pověřením místodržitele zatýkat křesťany, cestou do Damašku se setkal s živým, vzkříšeným Ježíšem. Změnil svůj názor a stal se kazatelem evangelia Kristova po celém tehdy známém světě.

Jedno jediné setkání a jakou změnu pro celý život způsobí! Změnu pro Pavla i pro tisíce lidí, kterým Pavel o Kristu začal vyprávět. Vyprávět o tom, že Bůh mocnou rukou a vztaženou paží vyvedl svůj lid z otroctví hříchu. Ne lacino a ne jednoduše. Tak, že kvůli tomu zemřel jediný spravedlivý, který na této zemi kdy byl. Ježíš Kristus-Boží Syn. A každý, kdo v Něho věří že bude vysvobozen ze svého vězení.

Ale kdo nám dá sílu změnit způsob našeho života? Ani sebevětší odpuštění a milost, která se nám stane nedá sílu jednat jinak. Dotkne se nás, přivede k lítosti, učiníme pěkná předsevzetí, a za pár dní je všechny porušíme. Vždyť se známe. Bůh nás zná také. **A tak Boží Syn nejen kvůli nám zemřel na kříži, ale také kvůli nám vstal z hrobu!** Do přísně logického spádu velikonočních událostí přichází zázrak vzkříšení. Zázrak proměny. Zázrak znovuzrození. Zázrak nového počátku. Zázrak „těla z mrtvých vzkříšení“.

Zatčení, krivé nařčení, odsouzení a poprava nevinného je logickým způsobem vykoupění z vin a hříchů. Má-li být viník spravedlivě souzen, musí být potrestán buď on, nebo nějaký Zástupce za něj. Jde o přísnou logiku viny, soudu, práva a ospravedlnění. Až do Velkého pátku se vše odehrává s přesnou logikou chápání starozákonního soudnictví. Krev za krev. Smrt za hřích. Nevinný beránek za provinilé lidstvo.

Ale co dál? Napraví tato smrt lidstvo? Když si lidé uvědomí, že mohou být spaseni díky oběti Božího Syna, změní to jejich způsob života? Víme dobře, že ne. Z právního hlediska byl položen základ ospravedlnění, aby Satan-ten žalobce nás všech nemohl již více na nás žalovat před Bohem. Křížem mu byla zavřena ústa a on, když vidí krev Beránka nevinného, nemůže nic říci na nikoho z nás. A přeci se člověk na základě tohoto zjištění nezmění.

A tak do velikonoce vstupuje Nedělní ráno. Do přísné logiky Božího soudnictví, zázrak vzkříšení. Nejen že ON - PÁN JEŽÍŠ vstal zcela zázračným a nevysvětlitelným způsobem z mrtvých, ale stejně tak nepochopitelně se může změnit i život člověka. Bez zázraku se neobejdeme. Nikdo nedokáže ani o píď prodloužit svou výšku, ani o den prodloužit svůj život, stejně tak nedokážeme změnit způsob svého jednání.

Ale dnes je den VZKŘÍŠENÍ! Dnešní den hovoří o tom, že „*nemožné u lidí je u Boha možné*“. Že zázraky se dějí! Že Duch Svatý přichází na pomoc naší slabosti a přimlouvá se za nás. Dnes Ježíš Kristus vstal z hrobu a to znamená, že každý člověk může vstát z hrobu svého všelijak zacykleného života. Týká se to budoucnosti. Smrt není poslední stanicí našeho života. Smrt už není konečná. Jako Ježíš vstal z hrobu, i my jednou z hrobu vstaneme. Jedni k věčnému spasení, druzí k věčnému ztracení.

Týká se to ovšem i přítomnosti. Všech těch našich zaběhaných neživých zahnívajících zlovyků. Týká se to našich mrtvých skutků. Týká se to našich zatuchlých vztahů s druhými lidmi. Vzkříšení se týká též naší přítomnosti. Týká se naší nauky a řádů. Vzkříšení jim dává život a smysl. Vzkříšení uvádí v život všechny vědomosti, které učedníci během chození s Pánem nasbírali. Vzkříšení najednou dává smysl všemu, co se od Krista naučili. Kříž, ten zavírá bránu pekla, ale vzkříšení...vzkříšení...otevřít bránu nebe. Vzkříšení k nám dnes mluví o tom, že je zbytečné znát vlakové rády, jestliže se sami nikdy vlakem nesvezeme.

Jeden člověk uměl z paměti jízdní řád všech železnic v jeho zemi. Trávil veškerý svůj volný čas na nádraží, sledoval vlaky, průvodčí i výpravčího. Měl v paměti čísla vlaků, dny, kdy jedou, nebo naopak nejedou. Věděl, který vlak má jídelní vůz, kde čeká na přípoj atd. Bylo úžasné naslouchat jeho znalostem. Uměl lidem vysvětlit jejich trasu a hodiny by vyprávěl o všem, co znal. Když ho někdo opustil dřív, než skončil, rozzuřil se a křičel na něj: „Vy nemáte ani nejmenší tušení, co je to železnice.“ Sám do vlaku nikdy nevstoupil. Říkal, že by to nemělo cenu, protože už dopředu ví, v kolik hodin vlak přijede.

Mnozí lidé znají z křesťanství snad všechno. Ale všechny tyto znalosti nejsou k ničemu, nevstanou-li duchovně **z mrtvých**. Nemají pro jejich duši žádnou cenu, jestliže se **nenarodili znovu**. Znovu se narodit, to je otevřít dokořán svůj život Pánu Ježíši Kristu a uvítat ve své duši Ducha Svatého.

Tato proměna je jádrem evangelia. Je znakem pravého křesťanství.

Když je Pán Ježíš Kristus položen do hrobu, učedníci propadají totálnímu neporozumění, zmocňuje se jich chaos a nechápou. Jak hodiny nedělního dne plynou začíná se jim roztříštěný obraz skládat v překrásnou mozaiku. Tu příběhly ženy od hrobu se zprávou: „*Není tam. Hrob je prázdný!*“ Tu se rychle navrátí dva jdoucí do Emauz se zprávou: „*Potkal se s námi, ale nepoznali jsme ho. Až když lámal chléb, rozpoznali jsme, že je to On!*“ Tu si rozvzpomněli na Slova Písma o třech dnech Jonáše v břiše velryby a na Jeho slova o chrámu, který ve třech dnech zase postaví. A na Ježíšovo domlouvání u Cesareje Filipovy o tom, že Syn člověka bude trpět, že musí být zavržen od starších a zákoníků, být umučen a umře, ale třetího dne vstane z mrtvých. Počáteční strach se hodinu po hodině mění v překvapení, tušení nepoznaného, a když Ježíš stane uprostřed nich už je tu jenom nespoutaná radost a nepopsatelný pokoj, který je plný od shora až dolů a není na světě už žádná moc, která by je mohla odloučit od Pána Ježíše Krista. Vždyť ani smrt nad ním nemá práva. Už není nic, čeho by se mohli bát. Už ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže je odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Tváří v tvář vzkříšenému Pánu mizí všechna nejistota života, všechny nejasnosti Božího království, všechny obavy z lidí a je tu jen pokoj a láska a radost. Děje se přesně to, co Pán Ježíš Kristus předpověděl slovy: *(Jan 16:20-22) „Amen, amen, pravím vám, vy budete plakat a naříkat, ale svět se bude radovat; vy se budete rmoutit, ale váš zármutek se promění v radost. Jako žena, když rodí, má zármutek, neboť přišla její hodina; ale když porodí dítě, nevzpomíná už na soužení pro radost, že na svět přišel člověk. I vy máte nyní zármutek. Uvidím vás však opět a vaše srdce se zaraduje a vaši radost vám nikdo nevezme.“*

Radost ze vzkříšení je tak veliká, že se záhy začíná shromažďovat první církve. Učedníci se přestávají bát Židů, Římanů, synedria kněží a velerady. Vzkříšení způsobuje radikální obrat v jejich víře. Před pár dny vystrašení, malomyslní a unavení. Dnes plní naděje, síly a odvahy. Oni totiž viděli vzkříšeného Pána a prožili, že : *„(Římanům 8:38-39) „ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže je odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, jejich Pánu. **Oni se totiž setkali se vzkříšeným!**“*

I tvá víra bude docela jiná, až se vzkříšený Ježíš s tebou setká. Tím jsem si jist. Zmizí pochybnosti, strach a otázky. *(Jan 16:23) „V onen den“, praví vzkříšený „se mě nebudete již na nic ptát“.*

AMEN